

Sygn. akt VII U 1405/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jacek Chaciński
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Beata Pełczyńska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 lutego 2016 r. w L.

sprawy M. K.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o wypłatę niezrealizowanego świadczenia

na skutek odwołania M. K.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 3 lipca 2015 roku, znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala M. K. prawo do wypłaty niezrealizowanego świadczenia emerytalnego za miesiąc (...) roku po zmarłej G. M..

Sygn. akt VII U 1405/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 lipca 2015 roku znak (...) Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił M. K. prawa do wypłaty niezrealizowanego świadczenia po zmarłej G. M., gdyż zmarła nie pozostawała na utrzymaniu wnioskodawczyni (decyzja – k. 42 a.KRUS).

W odwołaniu od tej decyzji M. K. wносиła o jej zmianę i przyznanie prawa do niezrealizowanego świadczenia po zmarłej. W uzasadnieniu odwołania wskazała, że sprawowała opiekę nad G. M. przez okres 5 lat (odwołanie – k. 2 akta sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie – k. 4 a.s.)

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

G. M. uprawniona była do emerytury rolniczej, zaś wysokość ostatniego świadczenia jakie przysługiwało ubezpieczonej wynosiło 1012,74 zł netto (decyzja - k. 7 a.KRUS, odpowiedź na odwołanie - k. 4 a.s.).

W dniu (...) roku G. M. zmarła (odpis skrócony aktu zgonu - k. 25 a.KRUS).

Wnioskiem z dnia (...) roku M. K. wniosła o wypłatę niezrealizowanego świadczenia za miesiąc (...) roku po zmarłej G. M. (wniosek - k. 29 a.KRUS).

Skarżąca do wniosku dołączyła zaświadczenie z Apteki w Niemcach, z którego wynika, iż kupowała dla G. M. pieluchomajtki na zlecenie NFZ, kremy do pielęgnacji, maści na odleżyny, leki wzmacniające przy infekcjach oraz leki na obniżenie ciśnienia krwi. Ponadto M. K. złożyła rachunki i zaświadczenia z których wynika, iż dokonała opłat związanych z organizacją pogrzebu na łączną kwotę 2480 zł (dokumenty – k. 31 – 39 a.KRUS)

Zmarła M. G. nie miała bliskiej rodziny. Była bezdzietna, zaś jej mąż zmarł ponad 20 lat temu. Z uwagi na pogarszający się stan zdrowia G. M. w 2010 roku zaopiekowała się nią wnioskodawczyni M. K., której zmarła była matką chrzestną. G. M. zamieszkała wówczas w domu skarżącej (zeznania wnioskodawczyni – k. 22 v. – 23 a.s.).

Zmarła od czterech lat wymagała szczególnej opieki z uwagi na to, że nie mogła samodzielnie się poruszać. Koszty sprawowania opieki znacznie przekraczały wysokość otrzymywanego świadczenia z KRUS. Różnicę tych kosztów pokrywała wnioskodawczyni ze środków własnych (zeznania wnioskodawczyni – k. 22 v. – 23 a.s.).

Również koszty pochówku i ceremonii związanych z pogrzebem G. M. przekroczyły kwotę zasiłku pogrzebowego, których różnicę pokryła wnioskodawczyni ze środków własnych (zeznania wnioskodawczyni – k. 22 v. – 23 a.s.).

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o powołane dowody z dokumentów zgromadzonych w aktach emerytalnych zmarłej oraz zeznań wnioskodawczyni. Zeznania te były logiczne, spontaniczne, szczerze. Pozbawione były jakichkolwiek sprzeczności czy nieprawidłowości, które mogłyby wzbudzić wątpliwość co do ich wiarygodności. Sąd uznał je za wiarygodne w całości.

Odwołanie wnioskodawczyni jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 136 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2015.748 j.t.) w razie śmierci osoby, która zgłosiła wniosek o świadczenia określone ustawą, świadczenia należne jej do dnia śmierci wypłaca się małżonkowi, dzieciom, z którymi prowadziła wspólne gospodarstwo domowe, a w razie ich braku - małżonkowi i dzieciom, z którymi osoba ta nie prowadziła wspólnego gospodarstwa domowego, a w razie ich braku - innym członkom rodziny uprawnionym do renty rodzinnej lub na których utrzymaniu pozostawała ta osoba.

Stan faktyczny sprawy nie był sporny pomiędzy stronami. Istota sporu sprowadzała się do oceny czy zmarła G. M. pozostawała na utrzymaniu M. K. Spełnienie bowiem tej przesłanki wskazanej w art. 136 ust. 1 in fine ustawy FUS warunkowałoby przyznanie wnioskodawczyni prawa do wypłaty niezrealizowanego świadczenia po zmarłej G. M..

Za osoby pozostające na utrzymaniu innych członków rodziny uważa się osoby, które bądź to nie posiadają żadnych własnych świadczeń emerytalno-rentowych (gdyż dopiero wystąpiły z wnioskiem o nie), bądź też pobierają wprawdzie takie świadczenia, ale w najniższej wysokości przewidzianej ustawą, a koszt zaspokajania ich usprawiedliwionych potrzeb jest znacznie wyższy (zob. wyroki SA: we Wrocławiu z dnia 11 lipca 2012 r., III AUa 516/12, LEX nr 1217827; w Krakowie z dnia 24 kwietnia 2013 r., III AUa 1439/12, LEX nr 1314760 oraz w Szczecinie z dnia 21 maja 2013 r., III AUa 20/13, LEX nr 1378797).

Ze ustalonego stanu faktycznego wynika, że zmarła od czterech lat wymagała szczególnej opieki z uwagi na to, że nie mogła samodzielnie się poruszać. Podkreślić trzeba, że opiekę tę sprawowała osobiście wnioskodawczyni w dzień i w nocy, w dni powszednie i święta wykonując stosowne czynności pielęgnacyjne. Prócz ponoszonych przez nią wydatków w ramach w.w. kosztów należy uwzględnić koszty tej opieki, które w innym przypadku musiałyby pokryć zmarła G. M.. Koszt takiej opieki na wolnym tynku kilkukrotnie przekracza wysokość świadczenia uzyskiwanego przez zmarłą. Należy zatem przyjąć że zmarła G. M. pozostawała na utrzymaniu wnioskodawczyni.

Wobec powyższego na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.